

# ПО НАШЕТО ОСВОБОЖДЕНИЕ.

## ПОЛИТИКАТА НА СЪРБИЯ.<sup>1)</sup>

(Дипломатическа студия).

отъ Димитъръ Йоцовъ.

### Уводъ.

Да избѣгна постояннитѣ цитати въ страницитѣ, които ще послѣдватъ, намирамъ за полезно да посоча още отъ начало библиографията на въпроса: 1. Archives diplomatiques 1873—1878; 2-o. Documents diplomatiques 1875—1878; 3-o. Correspondence respecting the congress at Berlin (стр. 282 и слѣдующитѣ); 4-o Serbie au Congrès de Berlin par V. Georgevitch; 5-o. Discours de Bismark; 6-o. Discours parlementaires de Gambetta. 7-o. Дневниците на Скупщината отъ 1878 г. и рапортитѣ на Ив. Ристичъ.

Освѣнъ тази официална библиография ползувалъ съмъ се отъ съчинения на компетентни автори и отъ запазенитѣ рѣкописи неиздадени бѣлѣжки на френския дипломатъ баронъ д'Аврилъ, на когото дължа цѣнни свѣдения по нашето освобождение.

Прѣзъ втората половина на 19-вѣкъ, въ политическия животъ на младото Сръбско княжество заблѣшукаха свѣтли идеали; събитията изъ които изникна реставрацията на Обреновичовата династия подготвиха редъ благоприятни условия да се развие и укрѣпне идеята за политическото надмощие на сръбския народъ на Балканския полуостровъ. Тая идея изразява първата фаза на сръбската политика въ втората половина на 19-вѣкъ, извѣстна въ историята подъ името обединителна политика.

Нейниятъ прѣдставителъ по онова врѣме билъ князь Михаилъ. Той мечтаелъ да обедини подъ сръбско знаме всичкитѣ южни славяни, и, за да постигне тая цѣль, редъ години отъ възцаряването

<sup>1)</sup> Тази студия е четена въ „Славянска Бесѣда“ на 6 мартъ 1895 год. прѣдъ членовѣтъ на „Бесѣдата“.